

2011-10-21

Meddelad i Göteborg

KLAGANDE

Skatteverket

Skattekontoret [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]

MOTPART

[REDACTED], [REDACTED]

Box [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]

Ombud: Advokat [REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i [REDACTED]s beslut den 14 september 2011 i
mål nr 8299-11, se bilaga A

SAKEN

Betalningssäkring; granskningsledarens beslut att ta egendom i förvar

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten avskriver målet.

Kammarrätten avslår [REDACTED] yrkande om ersättning för kostnader.

YRKANDEN M.M.

Skatteverket yrkar att kammarrätten upphäver förvaltningsrättens beslut och förordnar att den egendom som togs i förvar den 29 augusti 2011, den

2 september 2011 och den 6 september 2011 ska kvarstå i förvar. Myndigheten anför i huvudsak följande. En ansökan om betalningssäkring skickades in till förvaltningsrätten den 26 augusti 2011. Med ansökan bifogades beslut om att ta egendom i förvar (förvarsbeslut) daterade den 23 augusti 2011 och den 26 augusti 2011. Efter att ansökan om betalningssäkring skickades in har granskningsledaren beslutat att ta ytterligare egendom i förvar, nämligen den 29 augusti 2011, den 2 september 2011 och den 6 september 2011. Ansökan om betalningssäkring har kompletterats genom att förvaltningsrätten har underättats om de förvarsbeslut som fattats efter ansökan. Hur en ansökan om betalningssäkring ska utformas och vad den ska innehålla regleras inte i lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter (betalningssäkringslagen). Skatteverket har skriftligen underrättat förvaltningsrätten om nya förvarsbeslut inom fem dagar och samtidigt hänvisat till ansökan om betalningssäkring. Kravet i 17 § första stycket betalningssäkringslagen att ett förvarsbeslut ska följas av en ansökan om betalningssäkring inom fem dagar är därför uppfyllt.

██ (bolaget) anser att överklagandet ska avslås och yrkar ersättning för kostnader för biträde i kammarrätten med 6 750 kr.

Kammarrätten beslutade den 20 september 2011 att det överklagade avgörandet tills vidare inte skulle gälla i den del det avser granskningsledarens beslut att ta egendom i förvar den 29 augusti 2011, den 2 september 2011 och den 6 september 2011.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten beslutade den 7 oktober 2011 att bolagets egendom upp till ett värde av 1 255 000 kr får tas i anspråk genom betalningssäkring. Beslutet får verkställas omedelbart och är alltså redan verkställt när det gäller den egendom som Skatteverket har tagit i förvar. Förvaltningsrättens prövning av ansökan om betalningssäkring har dock inte inbegripit en prövning

av om de förvarsbeslut som Skatteverket meddelade efter ansökan var lagliga och om förvaltningsrätten hade befogenhet att pröva om egendomen skulle lämnas tillbaka. Kammarrätten prövar därför överklagandet trots att frågan om egendomen ska lämnas tillbaka har förlorat konkret aktualitet.

Av 17 § betalningssäkringslagen följer att om egendom har tagits i förvar, ska Skatteverket så snart det kan ske och senast fem dagar därefter ansöka om betalningssäkring hos förvaltningsrätten. Om Skatteverket inte gör det eller om ansökan avslås ska egendomen omedelbart lämnas tillbaka. Beslutar förvaltningsrätten om betalningssäkring ska, om rätten inte beslutar om annat, egendom bli kvar i förvar till dess beslutet om betalningssäkring verkställs.

Kammarrätten anser i likhet med förvaltningsrätten att en granskningsledares beslut att ta egendom i förvar inte får överklagas. Frågan blir då om förvaltningsrätten i stället för att pröva själva beslutet kan, som förvaltningsrätten har gjort, pröva om egendomen ska återställas på grund av att Skatteverket inte har ansökt om betalningssäkring inom föreskriven tid.

Effekten av att Skatteverket inte ansöker om betalningssäkring inom fem dagar från det att egendomen togs i förvar är att egendomen omedelbart ska återställas. Förvarsbeslutet upphör alltså automatiskt om Skatteverket inte ansöker inom föreskriven tid. En granskningsledares beslut att vägra lämna ut egendom får överklagas enligt bestämmelserna i förvaltningslagen (1986:223). I fall där en granskningsledare vägrar lämna ut egendomen kan alltså frågan om egendomen ska återställas komma under förvaltningsrättens prövning. Även om det inte finns något formellt beslut av granskningsledaren att vägra lämna ut egendomen får förvaltningsrätten anses ha haft befogenhet att pröva bolagets yrkande om att egendomen omedelbart ska återställas.

Nästa fråga är hur 17 § betalningssäkringslagen ska tolkas. Förvaltningsrätten har tolkat bestämmelsen på så sätt att ett förvarsbeslut måste följas av en ansökan. En ansökan om betalningssäkring kan alltså enligt förvaltningsrättens bedömning inte omfatta senare förvarsbeslut och det även om värdet av egendomen håller sig inom ramen för den fordran som Skatteverket ansökt om betalningssäkring för.

Kammarrätten gör följande bedömning.

Ett förvar är ett förstadium till verkställigheten av ett beslut om betalningssäkring. Förvar får användas i fall där verkställigheten av ett beslut inte kan avvaktas på grund av att det finns risk för att egendom, som kan betalningssäkras, undanskaffas.

Om ett förvarsbeslut fattas är det viktigt att frågan om betalningssäkring snarast möjligt prövas av domstol. Det är detta som kommer till uttryck i 17 § betalningssäkringslagen, vilket innebär att tidsgränsen på fem dagar saknar betydelse i fall där Skatteverket redan ansökt om betalningssäkring när beslutet om förvar fattas. I sådana fall är nämligen den enskildes rättskydd tillgodosett genom att frågan om betalningssäkring redan ligger för prövning i förvaltningsrätten när egendomen tas i förvar. Med hänsyn till det nu sagda anser kammarrätten att 17 § betalningssäkringslagen inte kräver att Skatteverket ansöker på nytt om betalningssäkring i fall där beslut om förvar fattas efter en gjord ansökan utan att det är tillräckligt att verket underrättar förvaltningsrätten om förvarsbesluten. En sådan underrättelse behövs även för att förvaltningsrätten ska ha ett fullständigt underlag för prövningen av om egendomen ska bli kvar i förvar eller lämnas tillbaka när frågan om betalningssäkring avgörs.

Mot bakgrund av det nu anförda anser kammarrätten att förvaltningsrätten har saknat grund för att upphäva förvarsbesluten daterade den 29 augusti 2011, den 2 september 2011 och den 6 september 2011. Eftersom förvalt-

ningsrätten numera har beslutat om betalningssäkring har dock frågan om egendomen ska lämnas tillbaka förlorat konkret aktualitet och kammarrätten ska därför avskriva målet.

Av 3 § lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt m.m. följer att den som i ett mål har haft kostnader för ombud eller biträde har, efter ansökan, rätt till ersättning om den sökandens yrkande i målet har bifallits helt eller delvis, målet avser en fråga som är av betydelse för rättstillämpningen eller det finns synnerliga skäl för ersättning.

Med hänsyn till kammarrättens ställningstagande finns det inte skäl att bevilja ersättning på den grunden att bolaget har fått bifall till sitt yrkande. Frågorna i målet är inte av sådan betydelse för rättstillämpningen att bolaget ändå bör beviljas ersättning för sina kostnader. Det finns inte heller synnerliga skäl för ersättning. Yrkandet om ersättning för kostnader ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 1).

■■■■■■■■■■

■■■■■■■■■■

■■■■■■■■■■

referent